

Acıyı Hissettiren Güle

– Ahmet BOZ · 08 Ocak 2010

Ben yitik talihli çocuk
Ve hicranın kucağında yaşanan ölüm
Ne çığlıklar bıraktın ardında gülüm
Hep seni aradım düştüğüm sürgünlerde
Seni sordum içimin gezginlerinden
Hep adını sayıkladım yangınlı gecelerde
Hasretin alev alev süzüldü gözlerimden
Bir göçmen kuş misali ne hicretler yaşadım
Ne acılar gördüm takıldığım çalılarda
Ne hıçkırıklar düğümlendi yüreğimeilmekilmek
Aşamadım ayrılığın dikenli tellerini
Geçemedim yalnızlığın kol gezdiği köprülerden
Söyle nasıl taşırım devasa hasretini
Nasıl yaşarım sensizliğin kabaran dalgalarıyla
Bir gün gelir tutarmıyım o yakut ellerinden
Bakarmıyım o tebessüm haritası gül yüzüne
Kim açar kilidini çırpındığım kafeslerin
Kim takar kanatlarımı kırılan yerlerine
Kim uçurur yaralı yüreğimi o evrensel gülşenine

Kurtar beni sevgili, kurtar beni yar
İster kapında beklet, ister sür diyar diyar

Ey, Aşk'ın kutlu çınarı
Binbir düşüncenin yorgunluğu,
Binbir haksızlığın yığınları içinde
Yetim bir kuş misali sana geliyorum
Sana geliyorum yağmalanan yuvalardan
Geçerek birer birer yangın yeri yurtları,
Bohçalayarak ıslak mendillere kavrulan umutları,
Hiç anne kucağı görmemiş ağıtlarla geliyorum sana.
Her dalında bir bülbül ipe çekilmiş,
Her yaprağında bir sevda solmuş,
Gözü yaşlı fidanların yakarışlarını getiriyorum sana.
Boynum bükük , gözlerimde üşüşen gözyaşlarım.

Koynumda ağlaşan öksüz hıçkırıklarım.

Biliyorum...Orada,o umutlar ülkesinde
Ne çınarlar yükselecek insan dağlarında
Ne sevgiler yeşerecek yürek bahçelerinde
Ne rahmetler boşanacak yangınların bağına
Bense, diş ağrısı sızılarım ile kapanacağım ayaklarına
Kapanacağım neşterine susamış bir yara gibi
Yalvaracağım ölesiye
Benide gülşenine iliştir diye...

Ne olursun tut beni,tut ellerimden yar
Yokluğa hicret diye,gidemem diyar diyar